

Pejskaři, pozor. Strážníci začali rozdávat pokuty

Neuklidíš, zaplatíš. Strážníci se nyní zaměřují na nepořádné majitele psů. Za jediný odpoledne rozdali u jablonecké přehrady k desítky **pokut pejskařům**, kteří neuklidili psí exkrementy.

Až tisícikorunovou pokutou mohou být potrestáni ti, kteří neuklidí po svých psech jejich hromádky exkrementů. Od začátku března se na nezodpovědné majitele zaměřili také strážníci.

Hned z kraje měsíce k jablonecké přehradě, která je oblíbeným místem k venčení psů, vyrazili tři hlídky městské policie. „Za jeden jediný den rozdali strážníci osm pokut za to, že majitelé po svých psech neuklidí,“ informovala mluvčí jablonecké radnice Jana Fričová.

Přestože strážníci mohou za přestupek pokutovat až do výše jednoho tisíce korun, zatím byli k nepořádným majitelům shovívaví. „Nejvyšší pokuta byla dvě stě korun. Ani jeden přestupek však strážníci nevyšší pokutou,“ doplnila Fričová.

Strážníci se nezaměřují jen na okolí přehrad, budou kontrolovat i jiné části města. Podle majitelky lučanského útulku Dášenska je právě okolí jablonecké přehrad nejproblémovějším místem.

„I proto jsme v neděli uspořádali výchovnou akci Pokuty se nebojíme, po pejskářích uklízíme. Chtěli jsme pejskaře upozornit, že strážníci vyrazí od března do ulic a budou pejskaře pokutovat, pokud po svých čtyřnohých kamarádech neuklidí,“ konstatovala majitelka

Psí záchod u přehrady Okolí jablonecké přehrady často připomíná psí toalety.

Foto: Ota Bartovský, MF DNES

útulku Dášenska v Lučanech Dagmar Kubištová. Zatímco strážníci majitelům psům nemohou udělit pokutu za to, že u sebe nenosí sáčky na psí exkrementy, Dagmar Kubištová s dobrovolníky se právě na tuto pomůcku k úklidu zaměřila. „Pejskaře jsme v uvozovkách propracovali a všichni měli pytlíčky připravené,“ informovala Kubištová.

Desítky oslovených pejskařů s udělováním pokuty souhlasí. Hlavně po zimních měsících vylézají na povrch nevzhledné hromádky, které mohou být i zdraví nebezpečné. „Stačí se rozhlédnout v těchto dnech, kdy sníh odtává, kolem sebe. Veřejná prostranství začínají připomínat smetiště, nehledě na hygienické problémy, které mohou postihnout každého, zejména malé děti,“ poznamenal ředitel městské policie Jiří Rulc.

K mapování lidí, které nedodržu-

FAKTA

Pokuty pro pejskaře

S ubývající sněhem u jablonecké přehrady přibývá strážníků. Zaměřují se na majitele psů, kteří po svých psech neuklidí. Za jediný dopoledne rozdali **osm pokut** v rozmezí sta až dvě stě korun. Pejskaři, který se neřídí vyhláškou, mohou udělit pokutu až do výše **jednoho tisíce**. Pokutu mohou dostat i lidé, kteří svého psa nechají **běhat na volno**.

ji vyhlášku, tedy po svých psech neuklidí nebo ji nechávají bez vodítka, strážníkům pomáhá i nový kamerový systém. „Rozmístěním hlídkám strážníků předával operátor zjištěné přestupky. Většinou lidé po psech uklízí, bohužel se najdou i tací, kteří tak jedná jen

před uniformou strážníka,“ doplnil Rulc.

Strážníci se nezaměřují jen na okolí jablonecké přehrad, ale například i na centrum města. „Vychovávat“ chce i nadále útulek Dášenska. „Podobnou akci v nejbližších dnech chystáme i v Lučanech. Prošla jsem se zde po okolí a také jsem nasbírala plný kbel bobků,“ doplnila majitelka útulku.

V čem se lidé neshodují, je to, jestli psy nechat u přehrad na volno bez vodítka. Záleží totiž, jak je pes vycvičený. „Kolem přehrad by psi mohli běhat na volno jen ve vyhrazených místech. Pokud tedy majitelé vědí, že je pes poslechné,“ říká Hedvika Mikešová z Jablonce.

Lenka Brabencová

Je v pořádku, že se strážníci začali zaměřovat na pejskaře?

Pište na lenka.brabencova@mfdnes.cz

Okamžiky, kdy bych všechny psy nejradši naházel do guláše

» **Fejeton** Jablonecký student pranýřuje neukázněné pejskaře

MF DNES přináší fejeton na téma **Nepořádní pejskaři**, který v rámci své školní práce sepsal jablonecký student Josef Kracík.

Ne nadarmo se říká, jaký pes, takový pán. Tahle fráze, mi probleskne hlavou pokaždé, když ráno, s plným žaludkem po snídani a výhledy na další nudný den ve škole, minu za poklusu na tramvaj nějakou osobu venčící psa.

Nevím, jak je to možné, ale pokaždé najdu mezi pánem a jeho psem nějakou podobnost nebo něco, co mají společného.

Pokud se do mého zorného pole dostane například vyfintěná postarší panička, s tunami make-upu na obličej a vytahaným, avšak nikdy neopadajícím úsměvem od nespočtu plastických operací, jak ji za sebou táhne doga dosahující velikosti malého telete a tvářící se zrovna tak „příbible“, kladu si ihned otázku, zda dotyčná paní tahá s sebou svého manžela po obchodních centrech, aby jí koupil nový parfém či zlaté náušnice stejným způsobem, jako ji teď táhne její pes.

Když potom procházím městem nebo sídlištěm, začínají mě znervozňovat hnědé skvrny na chodníku, obzvláště pak, když mimo psí výkaly pokrývá zem tenká kluzká vrstva ledu, ke vším smůle ještě posypána pískem, takže mi nezbude nic jiného než, neustále dávat pozor, kam šlapu.

Obleva nebo příchod jara celou situaci ještě zhorší, jelikož všechny exkrementy, majiteli psů poctivě zahrabané do sněhu, vylezou na povrch a co víc, do ovzduší se dostane velice specifické aroma, které vskutku pozitivně přispívá k tomu, aby naše představa o ideální jarní procházce za zpěvu

ptáků a rašení bledulí a sněženek vzala za své. To ještě není nic oproti tomu, když hnědý dáreček takzvaně našlápnu.

Jsem si jist, že jsme se všichni nebo aspoň většina z nás s takovou situací už někdy setkali. Poté, co zjistím, že jsem obětí dotyčné nehody, rozhlédnu se kolem sebe a ujistím se, že jsem zároveň jediným svědkem celého incidentu. Pokud právě jedu tramvají nebo metrem a lidé se začínají otáčet rozeznávajíc osudný zápach, je v takovém případě nejlepší na nej-

blíže zastávce vystoupit.

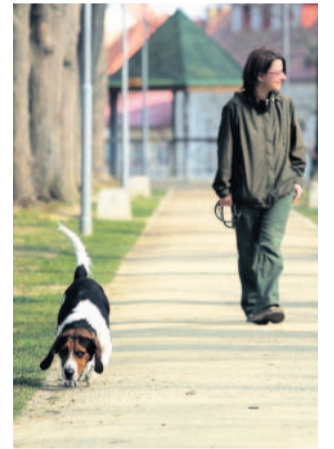
Obleva situací ještě zhorší. Všechny exkrementy, majiteli psů poctivě zahrabané do sněhu, vylezou na povrch.

Následuje problém s čištěním, který pohotově vyřeším osvědčenou metodou, a to šoupáním botou o sníh, přičemž mě napadají myšlenky, že bych všechny psy, co kolem mě poklidně procházejí, nejradši naházel do guláše.

Vážení „pejskaři“, klidně si mě odsuďte za to, co jsem napsal, ale za to, jak se vy staráte o své čtyřnohé mazlíčky, odsuzuji já vás.

Josef Kracík

student třetího ročníku gymnázia v Jablonci nad Nisou

Řada majitelů po svých psech uklízí. Bohužel ne všichni.

Vaším objektivem

Čtenářské fotografie z rajce.idnes.cz

Ozzák v horách

Celodenní show s koncertem skupiny Nightwork a za přítomnosti Martina „Ozzáka“ Dejara se uskutečnila v Harrachově. Foto: Tomáš Pečírka <http://mech.rajce.idnes.cz>

Nightwork v Krkonoších Andělem oceněná kapela Nightwork hraje na zábavné akci sponzorované mladoboleslavskou automobilkou.

Fórum čtenářů

Vaše názory nás zajímají

Pište, volejte, mailujte vaše názory na redlib@mfdnes.cz, MF DNES, OC Fórum Liberec, Soukenné nám. 2/669, 460 01 Liberec, telefon 488 123 111.

Diskutovat můžete na internetové stránce liberec.idnes.cz. Vlastní autorský blog si můžete založit na adrese blog.idnes.cz.

Fakta k novoborskému památníku nacistů

V srpnu 2006 instalovala rodina MUDr. Trägera na nejčestnějším místě Lesního hřbitova v Novém Boru památník. Tento památník je umístěn mimo jiné v těsné blízkosti hrobu hrdinů Rumburské vzpoury a druhého odboje. Jsou na ní jména osmi nacistů, kteří byli 2. června 1945 popraveni na základě stanného práva, za držení zbraní po lůžtě pro jejich beztrestně odezdnání. Popravení nacisté byli pohřbeni v jiné části Lesního hřbitova v neoznačeném hrobě. Devátým jmenovaným, je esesák a nacist MUDr. Träger, který unikl trestu útekem. To, že popravení byli nacisté, potvrdil i hlavní iniciátor památníku Jan Tichý v rozhovoru pro Libereckou regionální přílohu MF DNES z 8. 11. 2007, kde na otázku: „Na druhou stranu nebyli mezi zastřelenými i ti, kteří byli například členy NSDAP?“ odpověděl: „Samozřejmě, že před válkou asi věřili Henleinovi a po připojení k říši se automaticky stali členy NSDAP. Dokonce o Albertu Rachmannovi víme, že byl agent Sicherheitsdienstu...“ Karta MUDr. Alfreda Trägera z krajské kartotéky NSDAP Nr. 6794146, která potvrzuje, že si MUDr. Alfreda Träger podal přihlášku do NSDAP v nejbližším možném termínu, 1. 11. 1938 a byl přijat 18. 12. 1938 a stal se tak

prvním skutečným nacistou v Haidě (Novém Boru). Od samého počátku prosazují ti občané, kteří nesouhlasí se zveřejněním památky nacistů, aby byl památník odstraněn. V demokratické a lidsky slušné společnosti má každý občan právo protestovat proti propagaci nacismu. Má právo ohradit se proti překrucování dějin. Má právo ohradit se proti pokusům glorifikovat zastánce bezpráví a totalitní zvládky, což se umístěním památníku na novoborském hřbitově a uvedení divadelní hry 32 hodin mezi psem a vlkem bezpochyby stalo. Už z respektu k milionům těch, kteří žádné hroby, žádné pamětní desky se svými jmény nemají, z respektu k těm, kteří zmizeli v koncentračních táborech, na válečných polích, při obraně civilizace před fašistickým běsněním, je požadavek na odstranění tohoto památníku a stažení divadelní hry z programu Činoherního studia zcela oprávněný. Myslím, že nemá smysl polemizovat o evidentních věcech. A nechci ani reagovat na osobní invetivy. Jsem toho názoru, že dokumenty, které předkládám, hovoří jasnou řečí a každý nechť si sám udělá názor na to, zdali se mé argumenty opírají o smyšlenky nebo o fakta. Pokud je ovšem ještě stále smyslem debaty o novoborských událostech hledání pravdy, pak již skutečně nevím, jaké důkazy bych měl ještě více předložit než ty, které tu předkládám černé na bílém. Více informací nalezne čtenář na www.lidice.cz

Robert Uksa, Nový Bor

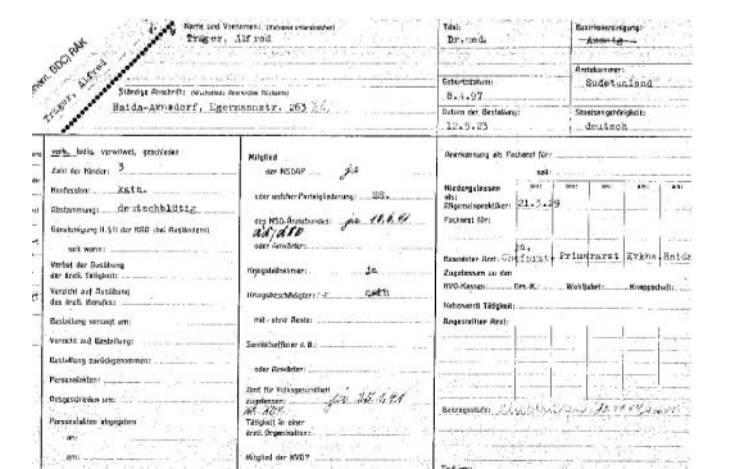
Nejsem pavlačová revolucionářka

Nejsem žádná frontová bojovnice, ani pavlačová revolucionářka. Přesto jsem se zúčastnila pro-

testní demonstrace před novoborským divadlem proti uvedení kontroverzní hry pana Jana Tichého 32 hodin mezi psem a vlkem. Sama za sebe, ne za žádnou politickou skupinu či občanské hnutí. Nejspíš z piety k světu otci. Odešel už v r. 1938 do zahraničí v naději, že mu bude umožněno bojovat za osvobození naší republiky. Po martýriji v Polsku a zajetí v SSSR se dostal na Střední východ a do Afriky. Domů se vrátil až po skončení války jako příslušník II. zahraničního odboje. Celá jeho rodina na to za války dopltila, tři sestry a rodiče bytem v koncentráku, další sestra vyšetřována gestapem, bratr byl zastřelen. Myslím, že by se můj táta obracel v hrobě, kdyby takovou reprodukci příkoří na Němcích musel snášet. Knihu J. Tichého jsem četla, scénář divadelní hry ne. Pochopitelně s excessy, jako bylo týrán Německých civilistů, nesouhlasím. Je to však tak nepochopitelné pár dní po válce? Po sedmi

výběr z dopisů, kráceno

letech ponižování a utrpení Čechů? Po vyvraždění 60 milionů lidí Němci? Němci válku zavínali, Němci v Sudetech plně sympatizovali s NSDAP a vítali připojení k Říši, i Němci v Boru vyháněli a ponižovali své české spoluobčany. Novela J. Tichého je fikce, pouze tématem související s událostmi v Boru. Příběhy a pocity postav jsou smyšlené (dívka Heide, mladý čsl. voják, jeho starší cynický kolega). Zpracování knihy mi připadá účelové, vyvolává lítost a soucit s nespravedlností, děs z divoké odplaty – a to bez souvislosti se skutečnými událostmi. Literatura a divadlo jsou mocné prostředky. Novela a divadelní hra se stávají uměním – a umění formuje povědomí diváka i svým emočním nábojem. V tomto důsledku, vytrženém ze souvislosti, spatřuji a cítím nebezpečí. Proč se má „lidská slušnost“ deklarovat právě na tomto příkladě, když byla nacisty zcela zadupána i jako pojem? **Milada Kroniková**, Nový Bor

NSDAP a SS Potvrzení bundesarchivu o členství v NSDAP a SS MUDr. Alfreda Trägera. Repro: archiv Roberta Uksy